κατασταθῇ ἐπαρκὴς σύμμαχος τῆς Τουρκίας εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι πρέπει νὰ μεγαλώσῃ. Ὁ Χ... βέης ἔλεγεν ὅτι πρέπει νὰ παραιτηθῶμεν τῆς Ἠπείρου ὅλως διόλου καὶ νὰ αὐξήσωμεν ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους. Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἀπεκρίθην, ὁ Ἀμβρακικὸς κόλπος, πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἔθνος ἐνθαλάσσιον, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖος. Ἄρτα, Πρέβεζα, Βουθρωτὸν, Πάργα, Ἰωάννινα, Ἀργυρόκαστρον, ταῦτα πάντα πρέπει νὰ ἔλθωσιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, διότι ἦσαν ἡ ἀρχὴ τῆς νέας Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος· ἂν δὲ μείνουν ἐκτὸς, ποτὲ δὲν θέλει ὑπάρξει ἀληθὴς εἰρήνη, ἐκ δὲ τῆς Θεσσαλίας νὰ ἔχωμεν τὰ Τέμπη καὶ τὸν Ὄλυμπον ὥστε νὰ προσεγγίσωμεν τὴν Ρωμυλίαν καὶ ἤμεθα ἕτοιμοι κατὰ τῶν Βουλγάρων ὅταν οὗτοι ζητήσουν νὰ τὴν σφετερισθῶσι. Τὸ νὰ παραιτηθῶμεν τῶν Ἰωαννίνων εἶναι ἀδύνατον, διότι οἱ ἐν Ἀθήναις Ἠπειρῶται εἶναι τόσον ἰσχυροὶ, ὥστε οἱαδήποτε κυβέρνησις καὶ ἂν εἶναι, δὲν ἤθελε τολμήσει νὰ κάμῃ τοῦτο. Ὁ Χ... βέης μὲ παρεκάλεσε νὰ συναντήσω τὴν ἐπαύριον τοὺς βέηδες εἰς τὸ κονάκι του, προσέθηκε δὲ ὅτι ἂν συμφωνήσω μετὰ τῶν βέηδων, δύναται νὰ μὲ παρουσιάσῃ πρὸς τὸν Σουλτάνον ὅπως πρὶν ἀναχωρήσω δι' Ἀθήνας λάβω τὴν ἀπόφασίν του, τότε δὲ δύναται ν' ἀναβληθῇ ὁ διορισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων διὰ δέκα ἢ δέκα πέντε ἡμέρας, ὅπως μοὶ δοθῇ καιρὸς νὰ συνομιλήσω μετὰ τῶν ὑπουργῶν εἰς Ἀθήνας. Ὅταν ὁ βέης ἀνεχώρησεν, εἶδον τὸν στρατηγὸν Κλάπκαν καὶ τὸν κ. Οὐτιὲ διακοινώσας πρὸς αὐτοὺς τὰ ἄνωθι. Τότε ὁ στρατηγὸς εἶπε: «Μὲ τὴν ὕλην τὴν ὁποίαν ἔχομεν νῦν εἰς τὰς χεῖρας μας δύναταί τις πολλὰ νὰ κατορθώσῃ. Κρῖμα ὅπου ἡ Κυβέρνησίς σας δὲν τὸ ἐννοεῖ καὶ δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἄνευ χρημάτων τίποτε δὲν γίνεται. . . . .

—

Σάββατον 19 Αὐγούστου 1879.

Εἰς τὰς 9 δι' ἁμάξης μετέβην εἰς τοῦ Α....βέη τὸ μέγαρον δηλ. εἰς τὴν ἐνωρίαν τοῦ **Kaba-Sakal** ὄπισθεν τοῦ Ἀχμὲτ-Τζαμῆ παρὰ τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ Βεϊσὲλ-βέης ἀντεπροσώπευεν τοὺς ἄλλους βέηδες, εἶναι ἐκ τῆς οἰκογενείας Ντίνα (**Dina**), ὁμιλεῖ τὴν ἑλληνικὴν κάλλιστα, εἶναι δὲ ἀδελφὸς τοῦ Ἀβδεδὶν-βέη (μετὰ ταῦτα ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν). Οὗτος ἐγνώριζε περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ Θετταλοηπειρωτικοῦ κομητάτου τοῦ Λονδίνου. Εὗρον αὐτὸν μετὰ ἰδεῶν φιλελευθέρων μέχρις ἑνὸς σημείου δὲ συνταυτιζομένου μετὰ τῶν ἡμετέρων, ἐκ τοῦ σημείου δὲ τούτου ὡς δι' ἐναντίας διευθύνσεως καμπύλη χωριζόμενος. Κατ' αὐτὸν οἱ ἕλληνες, καὶ Ἀλβανοὶ ἦσαν ἀδελφοὶ καὶ δύνανται νὰ εἶναι εἰς τὸ μέλλον περισσότερον ἀδελφοὶ, πλὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι. Ἐντὸς τῶν τελευταίων δέκα πέντε ἐτῶν ἐχωρίσθημεν, διότι ἡ Ἑλλὰς παραδοθεῖσα εἰς τὰς διχονοίας καὶ φατρίας αὐτῆς ἔπεμψεν ἀναξίους προξένους εἰς Ἤπειρον. Δὲν ἔπεμψεν προξένους Ἀλβανοὺς τὴν καταγωγὴν καὶ ὁμιλοῦντας τὴν Ἀλβανικὴν, ὡς Ὑδραίους, Σπετσιώτας καὶ Κρανιδιώτας, ὅπως καλλιεργήσουν τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εἴχαμεν ἐκεῖ. Τοὐναντίον ἐγκατελείψαμεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, οἵτινες ἔκαμαν κόμματα μεγάλα ἐκεῖ καὶ μᾶς ἀπέσπασαν ἐκ τούτων. Ἡ Ἰταλία ἔκαμε πολλὰς προόδους μεξὺ αὐτῶν, ἡ δὲ Αὐστρία μεταξὺ τῶν βαρώνων Ἀλβανῶν. Σήμερον οἱ Ἀλβανοὶ δὲν δύνανται νὰ παραχωρήσουν οὔτε σπιθαμὴν γῆς, οὔτε Πρέβεζαν, οὔτε Ἄρταν οὔτε Ἀμβρακικὸν κόλπον, πολὺ μᾶλλον Ἰωάννινα, ὅτι δὲ οἱ Ἠπειρῶται χριστιανοὶ εἶναι μετ' αὐτῶν ἐκτὸς τῶν Ἀρτινῶν, Πρεβεζιάνων, Ἰωαννιτῶν καὶ τινων χωρίων τῶν Τουρκικῶν Ἀγράφων, ὅτι ἐπεθύμει τὰ Ἰωάννινα νὰ ἦσαν παρὰ τὰ σύνορα τῶν ἑλλήνων, ὅπως οὗτοι πρῶτοι παρακαλέσουν τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν νὰ τὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐπιμονὴ τῶν Ἀλβανῶν διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων δὲν εἶναι διὰ τὴν πόλιν, ἀλλὰ διὰ τὴν γεωγραφικὴν αὐτῆς θέσιν. Προσέθηκε δὲ ὅτι ἂν παραιτηθῶμεν ἐκ τῶν Ἠπειρωτικῶν ἀπαιτήσεών μας ἡ Πόρτα ἦτον εὐδιάθετος νὰ κάμῃ μεγάλας παραχωρήσεις γαιῶν ἐξ ἄλλων χωρῶν τῆς Τουρκίας. Ἔληξε δὲ διὰ τῆς παραδόξου αὐτῆς ὁμιλίας. «Ὁ Κ. Πέτρος Κλάδος καὶ ὁ Στεφάνοβικ μὲ ὑπεσχέθησαν, ἐπειδὴ ἐγνώριζον τὸν κ. Βραΐλαν καὶ Κουντουριώτην, ἐδύναντο νὰ ἐνεργήσουν διὰ τούτων ὅπως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις μὴ ἐπιμένῃ διὰ τὴν Ἤπειρον. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως ἐνόησα ὅτι οὗτοι οὐδεμίαν εἶχον ἐπιρροὴν, ὥστε ἐζήτησα παρὰ τοῦ ......βέη νὰ γνωρισθῶ μεθ' ὑμῶν». Ἐγὼ εἶπον τότε ὅτι ἤμην εἰς τοῦ κ. Βραΐλα τὸ ξενοδοχεῖον εἰς Βουγιουκδερὲ, ὅταν ἦλθεν ὁ κ. Πέτρος Κλάδος καὶ ἐπαρουσίασε τὸν κ. Στεφανοβικ, ὅστις εἶπε πρὸς τὸν κ. Βραΐλαν ὅτι καὶ τὰ Ἰωάννινα δυνήμεθα νὰ λάβωμεν. ἀλλ' ἠρώτησεν ἂν δὲν ἦναι δυνατὸν ν' ἀφήσωμεν ἓν μέρος ἐκ τῶν παραχωρηθέντων ὑπὸ τῆς Βερολινείου Συνθήκης καὶ λάβωμεν τὴν Κρήτην, τὴν ὁποίαν οἱ Τοῦρκοι εἶναι εὐδιάθετοι νὰ παραχωρήσουν.

— Βλέπω ὅτι εἶσθε ἐν τοῖς πράγμασι, ναὶ, ναὶ ἐγὼ ἤμην ὅπου τῷ εἶπον νὰ προτείνῃ τὴν Κρήτην, πλὴν ποτὲ τὰ Ἰωάννινα, τὴν Πρέβεζαν ἢ τὴν Ἄρταν.

— Ἐγὼ ἐνόμιζον, προσέθηκα, ὅτι ὁ κ. Στεφάνοβικ ὡς ἐκ τῶν σχέσεών του μετὰ τῶν Τούρκων πιθανὸν ὅτι διωχέτευε τὴν ἰδέαν τινὸς τῶν ὑπουργῶν.— Ὄχι! ἦτον κατ' εἰσήγησιν ἡμῶν, διέκοψεν ὁ Βεϊσὲλ βέης. — Ἀγνοῶ τὰ περαιτέρω, εἶπον, διότι δὲν ἐπεσκέφθην τὴν ἐξοχότητάτου ὡς λίαν ἐνησχολημένος πρὸ τινων ἡμερῶν, ἤκουσα ὅμως ὅτι ὁ κ. Βραΐλας διῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ κ. Στεφάνοβικ, εἰς Κατίκιοϊ. Ἔδωκα δὲ νέαν στροφὴν εἰς τὴν ὁμιλίαν, καθότι ὁ Βεϊσὲλ βέης ἤρχισε νὰ ὑπαινίσσηται ὅτι ὁ κ. Κλάδος καὶ ὁ κ. Στεφάνοβικ δὲν ὑπηρέτουν τὸν πολιτικὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐζήτουν διαπραγμάτευσιν τῶν τσιφλικίων καὶ πῶς νὰ κάμουν χρήματα.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπολύονται οἱ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρετοῦντες ἐθελονταὶ, ὧν ἔληξεν ἡ θητεία, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς εὐζωνικοῖς τάγμασι

— Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διετάχθησαν τὰ σώματα, ὅπως πληρώσωσι τὰς κενὰς θέσεις τῶν ὑπαξιωματικῶν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς

— Διωρίσθη πρόξενος ἐν Τούλτσῃ ὁ κ. Πανουργιᾶς, ἀντὶ τοῦ κ. Νικολάου μετατεθέντος ὡς προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κων)πόλει πρεσβείας, ἀντὶ τοῦ κ. Μάνου μετατεθέντος εἰς Φιλιππούπολιν, ὡς γραμματέως τοῦ προξενείου, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Α. Τσιμπουράκη μετατεθέντος εἰς Βιτώλια.

— Κατὰ τὰς χθὲς κομισθείσας ἐνταῦθα βυζαντινὰς συναδέλφους, ἡ διαφορὰ περὶ τῆς μεταξὺ Κριτῆρι καὶ Ζάρκου ὁροθετικῆς γραμμῆς δὲν ἐπελύθη εἰσέτι.

— Τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐν τοῖς ἐνταῦθα γυμνασίοις μαθητῶν, τῶν μὴ παρουσιασθέντων κατὰ τὰς γενικὰς ἐξετάσεις.

— Διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως τὸ ἐν Χαλκίδι τουρκικὸν τέμενος παραχωρεῖται τοῖς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκοῦσιν Ὀθωμανοῖς.

— Γενομένης τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν δημάρχου Τρινάσου τῆς Λακεδαίμονος ἐξελέχθη τοιοῦτος ὁ κ. Π. Πουλικάκος.

— Τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀνήγγειλε πρὸς τὰς διοικητικὰς τοῦ κράτους ἀρχὰς, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ κυκλοφοροῦσι κίβδηλαι νέαι δραχμαί. Κατὰ τὴν ἐγκύκλιον ἡ ἀπομίμησις αὐτῶν εἶναι ἐντελὴς, διακρίνονται δὲ μόνον ἐκ τοῦ βάρους οὖσαι πολὺ ἐλαφρότεραι.

— Ἕδραι τῶν κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα σωμάτων καὶ τμημάτων στρατοῦ διὰ τὴν χειμερινὴν τῶν τοποθέτησιν ὡρίσθησαν αἱ ἑξῆς: Τοῦ 2 τάγματος τοῦ πεζικοῦ τὸ Ἀγρίνιον, τοῦ 4, τοῦ 7, τοῦ 2 μηχανικοῦ καὶ μιᾶς ἴλης τῆς 3 ἱππαρχίας ἡ Ἄρτα, τοῦ 5 ἡ Λευκὰς, τοῦ 13 ἡ Κέρκυρα, τοῦ 2 τῶν εὐζώνων, ὁ Καρβασαρᾶς, τοῦ 3 τὸ Κάτω Πέτα, τοῦ 7 τὰ Πράμαντα, τοῦ 1 ὀρειβατικοῦ ἡ Ἄρτα, δύο δὲ πυροβολαρχίαι αὐτοῦ θὰ ἑδρεύωσιν εἰς Μεσολόγγιον.

— Τὸ ἐν Πάτραις ἑδρεῦον 13 τάγμα ἀπέστειλεν ἀνὰ ἕνα λόχον εἰς Κεφαλληνίαν καὶ Κέρκυραν.

— Ἐπανελήφθησαν ἀπό τινων ἡμερῶν αἱ ἕνεκα τοῦ τρυγετοῦ διακοπεῖσαι ἐργασίαι τῆς τομῆς τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου. Ὑπάρχει ὅμως μεγάλη ἔλλειψις ἐργατῶν.

— Τὸ 22 τάγμα τοῦ πεζικοῦ διετάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ ἐκ Πέτα εἰς Καλάμας.

— Ἔξωθεν τῆς πόλεως Αἰγίου καὶ πρὸς τὴν εἰς Πάτρας ἄγουσαν ὁδὸν εὑρέθη φονευμένος ὁ Ἰωάννης Σταμόπουλος. Τὸ κακούργημα διεπράχθη παρά τινος Ἐμμ. Ξεννάκη.

— Τῇ 19)1 Ὀκτωβ. ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἡ πρώτη συνεδρίασις μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας καὶ τῶν βέλγων ἀντιπροσώπων πρὸς σύναψιν νέας μεταξὺ τῶν δύο τούτων κρατῶν ἐμπορικῆς συνθήκης.

— Κατὰ τὰ ὑπουργικὰ ὄργανα ἀπεφασίσθη νὰ ἀπολυθῶσιν ἐκ τῶν ἐπιστράτων καὶ οἱ διανύσαντες πλέον τῆς δεκαμήνου ὑπηρεσίας.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Εὐρώπην περιοδείας αὐτοῦ ὁ νομοδιδάσκαλος καὶ δικηγόρος κ. Ν. Σαρίπολος.

— Ἐπανῆλθον ἐκ Θεσσαλίας, ὁ κ. Μιχαὴλ Χρυσοχόος, ἀκόλουθος τῆς ἐπὶ τῆς ὁροθετήσεως διεθνοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ ὁ κ. Σπυρίδων Παγανέλης, ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νεολόγου» Κων)πόλεως.

— Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τῷ ὑφηγητῇ κ. Δαμιανῷ Βορρὲ ἐπὶ τῇ μετὰ τῆς κόρης Μαρίας Οἰκονομίδου μνηστείᾳ του.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ συγγενικῷ κύκλῳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἰατροῦ κ. Σπυρίδωνος Σπάθη μετὰ τῆς σεμνῆς κόρης Ἑλένης Ν. Γελαδάκη. Εὐχόμεθα τοῖς μελλονύμφοις ταχεῖαν στέψιν.

— Εἷς τῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Κων)λεως τεθέντων ὡς ὑποψηφίων διὰ τὴν ἀρτίως ἱδρυθεῖσαν Μητρόπολιν Νικοπόλεως (Πρεβέζης) ἦν καὶ ὁ Σεβαστὸς Μητροπολίτης Αἴνου κ. Ἄνθιμος Τσάτσος, ὁ ἐξ Ἰωαννίνων, οὗτινος ἡ ἐκλογὴ ἤθελεν εἶσθε ἐπιτυχεστάτη διά τε τὰ ἔξοχα αὐτοῦ προτερήματα, καὶ διότι Ἠπειρώτης ὢν καὶ ἐπὶ οκταετίαν ὅλην χρηματίσας Ἐπίσκοπος Παραμυθίας, γινώσκει τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ὅπερ οὐκ ὀλίγον ἤθελε συμβάλλει ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Νικοπόλεως. Δυστυχῶς ὅμως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πρυτανεύουσι ἄλλαι σκέψεις καὶ οὕτω παρηγκωνίσθη ὁ καλὸς Μητροπολίτης Αἴνου.

— Χάριτας ὀφείλει ἡ τῶν Ἀθηνῶν κοινωνία τῷ ἀρχιάτρῳ κ. Περικλεῖ Σούτσῳ, ὅστις συνέλαβε τὴν φιλάνθρωπον ἰδέαν ν' ἀναθέσῃ εἰς τρεῖς ἀνθυπιάτρους ἐπικούρους ἰατροὺς τὴν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν ἐπίσκεψιν. Εἷς τῶν ἰατρῶν τούτων τυγχάνει καὶ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Νικολῆς. Ὁ εὐδοκιμώτατος οὗτος ἀσκληπιάδης ἐξετέλεσε, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας, πάντοτε τὸ καθῆκον αὐτοῦ μετὰ παραδειγματικῆς φιλανθρωπίας καὶ ζήλου, ἐργαζόμενος νύκτα τε καὶ ἡμέραν τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἀγάπην τῆς κοινωνίας ἐπισύρων, ἐφ' ὃ δημοσίᾳ ἡ δικαία εὐγνωμοσύνη τῷ ἐκφράζεται παρὰ πάντων. Π.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τελευταία ὥρα.

Λονδῖνον, 9 Ὀκτωβρίου. — Ὁ κ. Γλάδστων ἀγορεύων ἐν **Loeds** εἶπεν ὅτι ἡ ἀγγλογαλλικὴ ἐπέμβασις εἰς τὴν Αἴγυπτον θέλει εἶσθαι εὐεργετικὴ διὰ τὴν χώραν ἐκείνην, διεκήρυξε δὲ ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει ἐνεργήσει ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν φιλελευθέρων εἶναι πολιτικὴ εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης.

Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία θὰ στείλωσι ἀνὰ ἓν πολεμικὸν πλοῖον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. ἡ ἐπίδειξις αὕτη θεωρεῖται ἀναγκαία ἕνεκεν τῆς ἀποστολῆς τῶν Τούρκων ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ὁ γάμος τοῦ κ. Νίτση μετὰ τῆς κόρης τοῦ προέδρου κ. Γρεβὺ θὰ τελεσθῇ τὴν 22 Ὀκτωβρίου.

Havas

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΙ

Ἐκ Τριπόλεως.

Καταχωρίσατε παρακαλῶ, κ. Συντάκτα, εἰς τὴν ὑμετέραν ἐφημερίδα τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἅτινα ἐμπνέει δικαία ἀγανάκτησις καὶ ὑπαγορεύει αὐτὴ ἡ τιμὴ νὰ εἴπωμεν. Δὲν μεταχειριζόμεθα μεγάλας λέξεις· ἀναγράφομεν ἁπλῶς τὰ γεγονότα, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὰς π α τ ρ ι ω τ ι κ ὰ ς καρδίας τῶν κ. ἀδελφῶν Πετροπούλων, τοῦ μὲν ἐμπόρου ἐν Σύρῳ, τοῦ δὲ δημάρχου Τριπόλεως κακῇ μοίρᾳ, διὰ τὴν ἀπάνθρωπον ἂν μὴ ἐπίβουλον διαγωγὴν, ἣν ἔδειξαν πρὸς τὰ δυστυχῆ θύματα τῆς τελευταίας μεγάλης πυρκαϊᾶς Τριπόλεως. Ἓν τῶν θυμάτων τούτων εἶμαι καὶ ἐγὼ, καὶ μετέβην μετὰ τῶν ἄλλων εἰς Σύρον, ἐκπληρῶν καθῆκον, ὅπερ ἡ ἐμπορικὴ τιμὴ ἐπέβαλλέ μοι νὰ τακτοποιήσω τοὺς ἐμπορικοὺς λογαριασμούς μου μετὰ τοῦ ἐκεῖ ἐμπορευομένου Τριπολίτου Ν. Κ. Πετροπούλου. Ἀλλ' οὗτος ὑπέλαβε φαίνεται τοὺς ἐμπόρους ἐπαίτας καὶ ἐπὶ τέσσαρας ὅλας ἡμέρας μάτην ἀνεζητοῦμεν αὐτόν. Καὶ δὲν περιεμένομεν βεβαίως καμμίαν ἔκτακτον γενναιότητα ἢ προθυμίαν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε ἠλπίζομεν ὅτι ἤθελε παρεμβάλλει ἡμῖν καὶ τοιαύτας δυσκολίας ὁ ἐκ Τριπόλεως οὗτος εὐγενὴς ἔμπορος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ δημοτικοῦ μας ἄρχοντος, ἐν τῇ πανολεθρίᾳ μας ταύτῃ, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ὅλη φιλανθρώπως συνεκινήθη, καὶ ξένοι ὅλως ἄνθρωποι, καὶ δημοτικὰ συμβούλια καὶ κυβέρνησις γενναίως εἰσφέρουσιν. Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι πολὺ ἀπείχομεν νὰ προσμένωμεν τοιαῦτα καὶ ἀπὸ τὸν π α τ ρ ι ώ τ η ν αὐτὸν, ἀλλὰ τοιαύτην ἐπονείδιστον διαγωγὴν, νὰ ἐκβάλῃ κακῶς τοῦ καταστήματός του τὸν κ. Κ. Μήτρακα καὶ τὸν κ. Ν. Βασιλόπουλον ἀμφοτέρους ἐμπόρους, δυστυχῆ θύματα τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ νὰ τοὺς ἀποπέμψῃ κραυγάζων νὰ πᾶν νὰ καῶσιν ὅλοι οἱ Τριπολῖται καὶ τὰ κεφάλια τους μαζὺ, δὲν ἐπιστεύομεν ὅτι ἤθελεν ἀποτολμήσει, ἡ ἐμπορικὴ αὕτη κεφαλή.

Ἐλάχιστα τέλος πάντων θὰ ἐνδιέφερεν ἡμᾶς ὁ παντοπώλης αὐτὸς, καίτοι τοιοῦτος, ἂν δὲν εἴχομεν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς τοιαύτῃ διαγωγῇ του ἐνείχετο ὁ ἀδελφός του δήμαρχός μας, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ ὁποίου φαίνεται ἐρρύθμισε τὸν τρόπον του, διαπράττων τοιαῦτα πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τῶν συστάσεων, ἃς ὡς δημοτικός μας ἄρχων κἂν ὤφειλε νὰ παράσχῃ.

Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἐλάχιστον ἀπέναντι τῆς ἄλλης ἰδιότητος, ἣν ἀνέπτυξε, διασπείρων ὑπούλως—καὶ ἔχομεν δύο ἐντίμους αὐτηκόους πολίτας—ὅτι ἐν τῷ καταστήματί του, ὅπερ εἶχα ἐνοικιάσει, ἥπλωσα πυρίτιδα, περιμένων τὸ ἀγρίως ἐπερχόμενον πῦρ, ὅπερ καταφθὰν ἀνέφλεξε παραχρῆμα τὸ κατάστημα, ὡς εἶδεν ἐκ τοῦ ἐξώστου του. Προκαλοῦμεν διὰ τοῦ τύπου τὸν κ. δήμαρχον νὰ δηλώσῃ ἂν εἶπε ταῦτα, καὶ νὰ τὰ ἀναιρέσῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἵνα μὴ κατέλθωμεν εἰς τὰ μέτρα, ἅτινα ὁ νόμος καὶ ἡ τιμή μας χορηγοῦσι.

Καθῆκόν μας δὲ θεωροῦμεν ὕστατον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τοὺς ἀντίποδας τῶν Πετροπούλων ἐμπόρους Πειραιεῖς, οἵτινες πᾶσαν ἔδειξαν γενναιότητα, παρασχόντες ὑμῖν πᾶσαν εὐκολίαν, ἐνῷ καὶ πολλῷ πλείονα εἶχον λαμβάνειν, καὶ οὐδεὶς τυγχάνει ὧν Τριπολίτης, ὡς οἱ κκ. Πετρόπουλοι.

Δημ. Π. Δημητρίου.
ἔμπορος ἐκ Τριπόλεως.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ»

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
Ἐν Ἀθήναις ἐτησία..........	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ...........	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ......	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1071

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 29 Ὀκτωβρίου 1881 — ΠΕΜΠΤΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8 Νοεμβρίου.—Βουλευτής τις προσέβαλε ζωηρῶς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὰ τῆς Τύνιδος καὶ ἐζήτησε νὰ γείνῃ ἀνάκρισις. Ὁ κ. Φερρὺ θέλει ἀπαντήσει αὔριον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, αὐθημερόν. — Ὁ Βίσμαρκ ἐδήλωσεν ὅτι σκοπεύει νὰ παραιτηθῇ ἕνεκεν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν ὅπερ κωλύει τὴν ἐνέργειάν του.

Havas.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 39)8 Νοεμβρίου. — Ὁ τῶν αὐτονομιστῶν σύνδεσμος ἐξέδωκε προκήρυξιν, δι' ἧς ζητεῖ ἴδιον κοινοβούλιον διὰ τὴν Ἰρλανδίαν.

Ὁ κ. Clemenceau σθεναρῶς ἐπετέθη κατὰ τῆς ἐν Τύνιδι πολιτικῆς τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ συζήτησις ἀνεβλήθη.

Ἄδεται ἐν Βερολίνῳ, ὅτι ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ.

Reuter

Η ΕΡΥΘΡΑ ΒΙΒΛΟΣ.

Ἐκ τῆς «Ἐρυθρᾶς Βίβλου» τῆς Αὐστρίας δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν αὐτῆς ὑπουργοῦ, ὅπερ συνοψίζει ὁλόκληρον τὴν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ζητήματος πολιτικὴν τῆς δυνάμεως ταύτης.

Ὁ Χάϋμερλε τῷ ἐν Λονδίνῳ ἐπιτετραμμένῳ.

Βιέννη, 16 Νοεμβρίου. (Ἀπόσπασμα).

—Τὴν ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου ὑμετέραν ἔκθεσιν ἀνέγνων μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος. Αἱ ἐξηγήσεις τοῦ λόρδου Γράμβιλλ περὶ τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων ἐν Ἀνατολῇ καὶ περὶ τῶν προσεχῶν ἐνεργειῶν τῶν δυνάμεων εἶναι πολύτιμον τεκμήριον ἐμπιστοσύνης, ἣν ἀνταποδίδομεν ἐκθέτοντες παρρησίᾳ τὰς ἡμετέρα, ἰδέας, καίπερ διϊσταμένας ἐν πολλοῖς τῶν τῆς Α. Ἐξ. Ἐγκαρδίως συμμεριζόμεθα τὸν πόθον τοῦ λόρδου Γράμβιλλ, ὅπως ἡ ἀνατολικὴ κρίσις εὕρῃ Ἀγγλίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν ἡνωμένας. Ἡ πεποίθησις, ὅτι ἐν Ἀνατολῇ τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας οὐδαμοῦ συγκρούονται μετὰ τῶν ἡμετέρων, εἰσέδυσε παρ' ἡμῖν εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. Ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιζητοῦμεν ἀμφότεροι σκοπὸν,—τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βερολινείου συνθήκης καὶ ἐν πνεύματι προόδου καὶ φιλανθρωπίας, τὴν ἐν μέσῳ τῶν ποικίλων περιπετειῶν τῆς ἀνατολικῆς κρίσεως διατήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, τὴν ἀδιάσειστον διάσωσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Ἀφοῦ ὁ σκοπὸς εἶναι κοινὸς, διαφωνίαι περὶ τῶν μέσων δὲν δύναται νὰ χωρίσωσι διαρκῶς τὰς δύο κυβερνήσεις. Ὁ λόρδος Γράμβιλλ εἶπεν ὑμῖν ὅτι, καὶ ἐν περιπτώσει αἰσίας λύσεως τοῦ ζητήματος τοῦ Δουλσίνου, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ σταθῇ εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ προτίθεται νὰ ἐπιληφθῇ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, τοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ τῶν ἑλληνικῶν συνόρων, καὶ τέλος τοῦ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ καὶ ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ. Καὶ ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι διὰ τῆς λύσεως τῆς μαυροβουνιακῆς διενέξεως δὲν ἐξωβελίσθησαν τὰ λοιπὰ ἀνεκτέλεστα ἄρθρα τῆς βερολινείου συνθήκης, καὶ ὅτι αἱ δυνάμεις ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι καρτερικῶς πρὸς διαδοχικὴν αὐτῶν ἐκτέλεσιν. Οὐ μόνον ἡ πρὸς τὰς συνθήκας πίστις, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τῆς ἡμετέρας μοναρχίας ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν τὸ καθῆκον τοῦτο. Οὐδὲν κράτος ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς ἐπιρρώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ τῆς παγιώσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ πραγμάτων ὅσον ἡ Αὐστροουγγαρία, ἥτις, καθὸ γείτων δύναμις, ὑφίσταται ἀμέσως τὰς συνεπείας τῶν αὐτόθι ἐθνικῶν κινημάτων. Ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν λοιπὸν τοῦτον καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ Εὐρώπη ἐν γένει δύνανται νὰ ὑπολογίζωσιν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ὑποστήριξιν. Ἀλλ' αἱ ἰδέαι τοῦ εὐγενοῦς λόρδου ἀφίστανταί πως τῶν ἡμετέρων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐφαρμοστέα μέσα. Ὁ λόρδος Γράμβιλλ ἐπιθυμεῖ νὰ τηρηθῇ ἡ εὐρωπαϊκὴ συμφωνία καὶ ἡ σύμπραξις πασῶν τῶν δυνάμεων. Προσέθηκεν ὅμως, ὅτι διπλωματικὴ πίεσις, περὶ ἧς θὰ ἦτον ἐκ τοῦ προτέρου γνωστὸν, ὅτι δὲν θὰ προέβαινε πέρα τῆς χρήσεως διπλωματικῶν μέσων. θ' ἀπέφερεν ἀποτέλεσμα. Καὶ ἡμεῖς ποιούμεθα περὶ πλείστου τὴν τήρησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας· ἀλλ' ἡ ἄποψις ἐκβιαστικῶν μέτρων δὲν φαίνεται ἡμῖν συντελεστικὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἡ εὐρωπαϊκὴ συμφωνία εἶναι ἐν γένει διπλωματικὴ ἑνότης σκοποῦσα τὴν ἀποφυγὴν πολεμικῶν περιπλοκῶν. Δὲν θὰ ἐξεπλήρου τὴν ἀποστολήν της, ἐὰν, ἀντὶ νὰ προσπορίσῃ τῷ κόσμῳ αἴσθημα ἀσφαλείας, ἐσχεδίαζεν ἐκβιαστικὰ μέτρα, ἅτινα θὰ ἐζημίουν τὸ ἐμπόριον ὅσον καὶ ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ θ' ἀπέληγον ἴσως εἰς αὐτήν. Γινώσκω ὅτι ὁ λόρδος Γράμβιλλ δὲν σχεδιάζει πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, ἔχει ὅμως ὁπωσδήποτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐκβιαστικὰ μέσα, ἅτινα δύνανται νὰ προκαλέσωσιν ἀντίστασιν τῆς Τουρκίας καὶ ἑπομένως ἐμπόλεμον κατάστασιν. Εἶναι πιθανὸν ὅτι αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις θὰ συμμετάσχωσιν ἀμερίστως διαβημάτων, ἅτινα ἐνδέχεται ν' ἀπαιτήσωσιν ἐπὶ τέλους παρὰ τῶν ὑπηκόων θυσίας αἵματος καὶ χρήματος; Καὶ ἐὰν δὲ τοῦτο κατορθωθῇ, φρονεῖ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὅτι ἡ σύμπραξις θὰ ἀντιστῇ εἰς πάσας τὰς περιπετείας μακροτέρας ἐνεργείας; Δὲν ὑπάρχει δὲ μᾶλλον φόβος μὴ ἀναφυῶσι διχογνωμίαι. ἢ καὶ συγκρούσεις συμφερόντων, ἐπεκτείνουσαι εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δυνάμεων σχέσεις τὴν ἐν Ἀνατολῇ ἐπικρατοῦσαν σύγχυσιν; Ἐν τῇ ναυτικῇ διαδηλώσει πρὸ τοῦ Δουλσίνου ὁ κίνδυνος συγκρούσεως μετὰ τῆς Τουρκίας προελαμβάνετο ὑπὸ τῶν πρὸς τοὺς ναυάρχους ὁδηγιῶν Ἄλλως τε δὲ, τὸ Δουλσῖνον δὲν ἦτον πλέον δικαίῳ τουρκικὴ χώρα καὶ ἡ σύγκρουσις δυνατὴ ἦτον μόνον πρὸς ἀντάρτας Ἀλβανούς. Καὶ ὅμως καὶ ἐκεῖ ἀνεφύη μερική τις καὶ ὑπολανθάνουσα διαφωνία, μάλιστα δὲ ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς βίας. Ὁ λόρδος Γράμβιλλ λέγει ὅτι ἡ ἐπίτευξις συμπράξεως πασῶν τῶν δυνάμεων ἐξήρτηται ἐξ ἡμῶν. Ἐπιτραπήτω μοι ν' ἀμφισβητήσω τοῦτο. Δὲν εἶναι ἔργον ἐμοῦ νὰ σαφηνίσω τὴν θέσιν ἑτέρων δυνάμεων. Ἀλλ' εἶναι ἐν παραδείγματι, γνωστὸν ὅτι ἡ Γερμανία, συμμετασχοῦσα τῆς διαδηλώσεως τοῦ Δουλσίνου, διετύπωσεν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς βίας, δὲν μετέβαλε δ' ἔκτοτε γνώμην. Ὅτι ὁ γαλλικὸς λαὸς δὲν ῥέπει πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐκβιαστικὰ μέτρα ἀπεδείχθη ἐπαρκῶς ἀπὸ τοῦ θέρους, δὲν θὰ παρασύρῃ δὲ βεβαίως τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν τὸ ἡμέτερον παράδειγμα. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἀμφιβάλλω ἐὰν, μετὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ζητήματος τοῦ Δουλσίνου δύναταί τις νὰ ὑπολογίσῃ ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ τὴν ἔνοπλον σύμπραξιν τῆς Ρωσσίας καὶ Ἰταλίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν διατάξεων τῆς βερολινείου συνθήκης. Ἀλλὰ παραλείπων ταῦτα πάντα, ὀφείλω ἀνταποδίδων τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ λόρδου Γράμβιλλ νὰ δηλώσω εἰλικρινῶς ὅτι, τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν δυνάμεθα νὰ συμμετάσχωμεν ἐνεργείας δυναμένης νὰ συνεπιφέρῃ κίνδυνον πολέμου κατὰ Τουρκίας. Ὁ κίνδυνος δ' οὗτος ὑφίσταται, ἅμα ὡς ἐξαγγελθῇ ἀπειλὴ, διότι ἡ στρατιωτικὴ τιμὴ οὐδεμίαν ἐπιτρέπει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποχώρησιν. Τοιαύτην ἐνέργειαν ὑπὲρ ἄλλου σκοποῦ, ἢ ἀμέσως ἀπειλουμένων συμφερόντων τῆς μοναρχίας, ἀπαγορεύει τῇ κυβερνήσει, οὐ μόνον ἡ πολιτικὴ αὐτῆς πεποίθησις ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναμφιλέκτως ἐκδηλωθεῖσα θέλησις τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν σωμάτων, ἣν πᾶσα συνταγματικὴ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σέβηται. Εὐρωπαϊκὴ συμφωνία πρὸς ἐκβιαστικὰ μέτρα δὲν φαίνεται λοιπὸν ἡμῖν δυνατή.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι δύναται νὰ διατηρηθῇ ἀκόπως, ἐὰν τάξῃ ἑαυτῇ ὡς σκοπὸν τὴν διαδοχικὴν διευθέτησιν τῶν ἀνατολικῶν περιπλοκῶν, ἐν πνεύματι κατευνασμοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν λαῶν τοῦ Αἵμου, καὶ τοῦ ἔργου ἐπιληφθῇ, μετ'

46=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=46

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΦΑΝΤΙΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΚΑΤΑΝΤΑ

Τί ἤθελον, Θεὲ, ἐξ αὐτῆς τῆς δυστυχοῦς; Τὴν ἔβαλον εἰς τὸ μέσον καὶ τὴν κατετόξευον πανταχόθεν, ὡς ἂν ἦτο θηρίον· ἔβλεπεν αὐτὴ τοῦτο, καὶ εἰς τὴν καρδίαν της ἀνεπτύσσετο βαθμηδὸν θηριῶδές τι.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἐποχὴν, ὁ Θενκρδιέρος τὴν ἔγραψεν, ὅτι ἦτο πολλὴ ἡ καλωσύνη του, περιμείναντος ἕως τότε· ὅτι τὸν ἐχρειάζοντο ἀμέσως ἑκατὸν φράγκα, εἰδεμὴ θὰ ἀπέβαλλεν ἀπὸ τῆς οἰκίας του τὴν Τιτίκαν, μόλις ἀναλαμβάνουσαν ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἀσθενείας της, καὶ ὅτι δὲν τὸν ἔμελλεν ἂν ἐπάθαινεν ὅ,τι ἐπάθαινεν, ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς πέντε δρόμους, ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῶν στερήσεων. — Ἑκατὸν φράγκα! ἐσκέφθη ἡ Φαντίνα. Θεέ μου! καὶ ποῦ ἐπάγγελμα νὰ κερδίζω πέντε φράγκα τὴν ἡμέραν ἐγώ;

Τέλος! εἶπεν, ἂς πωληθοῦν πλέον καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

Καὶ, ἡ ἀθλία, ἔγινε κοινή.

ΙΑ'.

ΛΥΤΡΩΣΟΝ ΗΜΑΣ ΧΡΙΣΤΕ.

Τί μᾶς διδάσκει αὕτη ἡ ἱστορία τῆς Φαντίνης; Παριστᾷ ἡμῖν τὴν κοινωνίαν ἀγοράζουσαν δούλην.

Παρὰ τίνος τὴν ἀγοράζει; ποῖος τὴν πωλεῖ; Τὴν πωλεῖ ἡ πενία, ἡ πεῖνα, τὸ ψῦχος, ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ ἀπόγνωσις. Διαπραγμάτευσις ὀδυνηρά! Πωλεῖται μία ψυχὴ ἀνθ' ἑνὸς κομματίου ψωμίου. Πωλητὴς, ἡ πενία· ἀγοραστὴς, ἡ κοινωνία.

Ὁ πολιτισμὸς ἡμῶν ἰθύνεται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νόμου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὁ νόμος οὗτος εἰσέτι δὲν εἰσεχώρησεν ἐντὸς τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ. Λέγομεν ὅτι ἡ δουλεία ἐξηλείφθη ἀπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Λάθος. Ἡ δουλεία εἰσέτι ὑφίσταται· πλὴν καταπιέζει μόνην τὴν γυναῖκα, καὶ καλεῖται πορνεία.

Καταπιέζει τὴν γυναῖκα, δηλαδὴ καταπιέζει τὴν χάριν, τὴν ἀδυναμίαν, τὸ κάλλος, τὴν μητρότητα. Τοῦτο περιποιεῖ εἰς τὸν ἄνδρα αἶσχος, καὶ αἶσχος ἐκ τῶν μεγίστων τοῦ ἀνδρός.

Εἰς ἣν ἐφθάσαμεν στιγμὴν τοῦ θλιβεροῦ τούτου δράματος, οὐδὲν πλέον μένει εἰς τὴν Φαντίναν, ἐξ ὧν ἐχαρακτήριζον αὐτὴν πρίν. Αὐτὴ, ἀφοῦ κατέστη πηλὸς, κατέστη μάρμαρον. Ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς αἰσθάνεται ψῦχος. Διέρχεται ἡ κόρη αὕτη ἔμπροσθέν σου, καὶ ἐνῷ δὲν σὲ γνωρίζει, τὴν γίνεσαι τύραννος· παριστᾷ πρόσωπον ἠτιμασμένον, ἠμαυρωμένον. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ τάξις τὴν εἶπον τὸν τελευταῖον λόγον· πᾶν ὅ,τι μέλλει νὰ τὴν συμβῇ, τὴν συνέβη. Πάντα ᾐσθάνθη, πάντα ὑπέστη, πάντα ἐδοκίμασε, πάντα ἀπώλεσε, τὸ πᾶν ἐθρήνησεν. Ἔκλινε τὸν αὐχένα εἰποῦσα «ὑπομονή» ἀλλ' αὐτὴ ἡ ὑπομονὴ ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν, ὅσον ὁ ὕπνος πρὸς τὸν θάνατον. Δὲν ἀποφεύγει πλέον τίποτε. Δὲν ἔχει πλέον τί νὰ φοβηθῇ. Ἂς πέσῃ τοῦ λοιποῦ κατὰ κεφαλῆς της ὅλη ἡ νεφέλη τῆς βροχῆς, καὶ ἂς τὴν λούσῃ ὁ ὠκεανὸς ὅλος! Τί τὴν μέλει! εἶνε σπόγγος πεποτισμένος.

Τοῦτο νομίζει, τοὐλάχιστον. Λανθάνεται ὅμως ὁ φανταζόμενος ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη ἐξεκένωσεν ἅπασαν τὴν ὀργὴν τῆς τύχης, ἢ ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸν πυθμένα οἱουδήποτε βυθοῦ.

Φεῦ! ὅλαι αὗται τῶν ἀνθρώπων αἱ τύχαι, αἱ συνωθούμεναι φύρδην μίγδην, τί εἶνε ἀρά γε; ποῦ πορεύονται; καὶ τοιαῦται διατί;

Ἐκεῖνος ὅστις γινώσκει τοῦτο, βλέπει ἐν παντὶ σκότει· Οὗτος εἷς καὶ μόνος. Καλεῖται Θεός.

ΙΒ'.

ΑΡΓΙΑ ΓΟΜΑΡΙΑΔΟΥ.

Εἰς πᾶσαν πόλιν μικρὰν, εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ... ἰδίως, ὑπάρχει τάξις τις νέων, τραγαλιζόντων κατ' ἔτος χιλίων πεντακοσίων φράγκων πρόσοδον καθὼς ἄλλοι ὅμοιοί των εἰς Παρισίους τραγαλίζουν ἐν τῷ αὐτῷ διαστήματι καιροῦ διακοσίας χιλιάδας φράγκων. Ὄντα ἀνήκοντα εἰς τὴν μεγάλην φυλὴν τῶν οὐδετέρων. Ἐκτομίαι, παράσιτοι, οὐτιδανοὶ, ἔχοντες ὀλίγην τινα γῆν, ὀλίγην ἀνοησίαν καὶ ὀλίγην εὐφυΐαν· οἵτινες εἰς μὲν τὰς κοσμίας συναναστροφὰς θὰ ἐφαίνοντο ἀγροικότατοι, εἰς δὲ τὸ καπηλεῖον φρονοῦν ἑαυτοὺς εὐπατρίδας, καὶ λέγουν· αἱ γαῖαί μου, τὰ δάση μου, οἱ χωρικοί μου· οἵτινες διασυρίζουν τὰς θεατριστίας ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὅπως ἐπιδειχθῶσιν ὡς εἰδήμονες τοῦ καλοῦ· οἵτινες ἔρχονται εἰς ἔριν πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς φρουρᾶς, ὅπως φανῶσιν ὡς ἀνδρεῖοι· οἵτινες κυνηγοῦν, καπνίζουν, χασμῶνται, πίνουν, ὄζουν καπνοῦ, σφαιρίζουν, παρατηροῦν τοὺς καταβαίνοντας ἀπὸ τῶν ὀχημάτων, διάγουν τὸν βίον των ἐν τῷ καφενείῳ, ἔχουν ἕνα σκύλον ἵνα τρώγῃ τὰ ὀστᾶ ὑπὸ τὴν τράπεζάν των, καὶ μίαν ἑταίραν ἵνα φέρῃ εἰς αὐτὴν τὰ φαγητὰ, ἐπιμένουν δι' ἕνα ὀβολὸν, ὑπερακοντίζουν πάντα συρμὸν, περιφρονοῦν τὰς γυναῖκας, γηράσκουν βλάκες, δὲν καταγίνονται εἰς ἔργον, δὲν χρησιμεύουν εἰς τίποτε, καὶ οὔτε βλάπτουν μέγα τι.

Ἂν ὁ κύριος Θολωμῆς ἔμενεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, καὶ δὲν ἔβλεπε ποτὲ τοὺς Παρισίους, τοιοῦτος θὰ ἦτο κ' ἐκεῖνος. Ἂν οἱ τοιοῦτοι ἦσαν πλουσιώτεροι, ὁ κόσμος θὰ ἔλεγεν, «εἶνε κομψοί»· ἂν ἦσαν πτωχότεροι, θὰ ἔλεγεν, «εἶνε τ ε μ π έ λ η δ ε ς».